

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Vandaag vieren we het feest van de Heilige Familie.
Je zou dan in het evangelie misschien
een heel vriendelijk verhaaltje kunnen verwachten.
Bijvoorbeeld Jezus,
die heel braaf meehelpt
bij Jozef in zijn timmermanswerkplaats.

Maar we krijgen in het evangelie van vandaag
een heel ander verhaal te horen.
Helemaal niet zoet,
maar eigenlijk een scherp misverstand.
Een misverstand tussen Jezus
en Jozef en Maria.
Want Jezus is ineens zoek.
We hoorden het net in het evangelie
En als ze Hem dan vinden
na drie dagen zoeken,
-moet je nagaan!-
dan lijkt het er toch op
dat ze elkaar toch niet helemaal begrijpen!

Maar laten we eerst nog eens gaan kijken
naar de verschillende onderdelen van dit verhaal.

Allereerst is de leeftijd van Jezus vermeld: 12 jaar oud.
In de Joodse cultuur is dat de leeftijd
waarop een kind bijna een jongeman is.
13 jaar is de officiële leeftijd voor een jongeman.

Vervolgens zien we dat Jozef en Maria
samen met Jezus
bij gelegenheid van het Paasfeest
naar Jeruzalem zijn gegaan.
Dat was overigens iets dat zij ieder jaar deden.

Maar dit jaar gebeurde er dus iets dramatisch.
Na het feest gaan ze in een grote groep
weer terug naar huis.
En Jozef en Maria zijn in de veronderstelling
dat Jezus zich ergens in die grote groep bevindt.
Dat geeft aan, voor mijn gevoel,
dat zij Jezus met zijn twaalf jaar
dus al behoorlijk wat ruimte gaven
en hem niet constant vast aan het handje hielden.

Maar dan ineens ontdekken ze,
dat Jezus nergens te vinden is.
Wat zal dat een schrik zijn geweest.
En zo besluiten ze al zoekende
terug te gaan naar Jeruzalem.
Wat kan er toch gebeurd zijn?
Is Hij misschien ergens verdwaald of gevallen?
Er zullen heel wat gedachtes door hun hoofd zijn gegaan.

En dan na drie dagen zoeken,
vinden ze Jezus terug in de tempel.
Gezond en wel.
Gewoon, alsof er niets aan de hand was
te midden van de leraren.

Even terzijde:
Het interessant is om te zien
hoe Lucas dat beschrijft.
Jezus zit daar niet als een eigenwijze jongeman,
die alles beter zou weten
dan de mensen om Hem heen.
Nee, Hij zit daar heel anders.
Hij luistert.
En Hij stelt vragen aan de leraren om Hem heen.
En tegelijk zijn de leraren diep onder de indruk
van zijn inzicht en zijn blijkbaar wijze vragen.
Jezus twaalf jaar oud.
Wat een bijzondere jongen.

Maar wat moesten Maria en Jozef hier nou van denken.
Drie dagen lang hadden ze gezocht.
Drie dagen waren ze angstig geweest.
En daar vinden ze Jezus gewoon in de tempel.

De eerst reactie van Maria was natuurlijk
een ontlading van alle spanning:
“Kind, waarom hebt Ge ons dit aangedaan.
Denk toch eens met wat een pijn
uw vader en ik naar U hebben gezocht!”
Ach ja, je kunt je dat zo helemaal voorstellen.
Hoe kon Jezus hun dat nou aandoen?

En toch antwoordt Jezus heel anders
dan wij misschien zouden verwachten!
Want Hij biedt geen excuses aan.
Maar Hij zegt:
“Wist jij niet dat Ik in het huis van mijn Vader moest zijn?”

Ik zei het u al in het begin:
Het was een echt misverstand.
Jozef en Maria hadden een bepaald verwachtingspatroon.
Zij hadden verwacht dat Jezus gewoon
met de hele groep mensen
weer mee terug naar huis zou gaan.
Ik zou bijna zeggen: ja, logisch toch.

Maar Jezus had blijkbaar ook een bepaald verwachtingspatroon.
Hij verwachtte dat Maria en Jozef wel zouden begrijpen
dat Hij in het Huis van zijn Vader moest zijn.

En weet u wat ik nu het bijzondere vind.
Ook al zijn beiden waarschijnlijk teleurgesteld
in hun verwachtingspatroon.
Maar ze blijven daar niet in steken.

Maria en Jozef hadden natuurlijk boos kunnen blijven.
Maar toch lezen we nu iets heel bijzonders
over Maria.

Want er staat nu geschreven:

Ze begrepen het niet, oké.

Maar "Maria bewaarde alles wat er gebeurd was
in haar hart."

Met andere woorden:

Ik begrijp het niet.

Maar ik zal geen oordeel vellen.

Daar is mijn Zoon mij te dierbaar voor.

En daarvoor heb ik teveel vertrouwen in mijn Zoon.

Dus ik moet er nog maar eens goed over nadenken.

"Maria bewaarde alles wat er gebeurd was
in haar hart."

Wat een voorbeeld voor moeders vandaag de dag
als ze hun kind niet meer kunnen begrijpen.

En hoe vaak komt dat niet voor tegenwoordig!

Blijf vertrouwen, oordeel niet te snel!

En hoe reageerde Jezus?

Als een eigenwijze jongeman?

'Ik heb gelijk.'

'Ik weet het beter.'

Nee, Jezus reageerde heel anders.

"Jezus ging met hen mee
en was hen onderdanig."

"En met de jaren nam Jezus toe in wijsheid
en welgevalligheid bij God en de mensen."

Met andere woorden:

Waarschijnlijk heeft Jezus toch gedacht.

'Ook al moet ik eigenlijk in het huis mijns Vaders zijn.

Maar misschien heb ik daarmee toch

Jozef en Maria overvraagd.

En ben ik toch over hun grenzen heen gegaan.'

Eigenlijk heel ontroerend.

Tot slot:
Ook wij beantwoorden lang niet altijd
aan elkaars verwachtingen.
Ik hoop dat we dan met Maria mogen leren
toch niet te snel te oordelen,
maar alles eerst eens in ons hart te bewaren.
En van Jezus mogen we leren:
Niet te hard van stapel te lopen
maar ons wat aan te passen
aan de menselijke maat der dingen.
Laten we elkaar niet overvragen!
Amen.